

De leuke artiestjes van Dendermonde

DE GERECHTSDIENAARS VONDEN GEEN VERDOVENDE MIDDELEN, MAAR ZIJ ZAGEN OOK ANDERE DINGEN NIET. « KWIK » ONTHULT U WAT ER GEBEURDE.

WEEKBLAD . 5 F . NEDERLAND 40 cent

Nr. 43 - WEEK VAN 16 TOT 22 FEBRUARI 1963

EN DAT ALLES ONDER HET VERHEVEN MOM VAN DE KUNST

Het schandaal dat geen ouder mag ontgaan

maria juana
19 januari 63

BEGIN februari werden te Dendermonde de schilderwerken van de jonge Nederlander, Fred Wessels, tentoongesteld. De vrienden uit Wessels' kunstkring te Amsterdam begaven zich naar Dendermonde om zijn kunstwerken te bewonderen. Maar de Nederlandse politie had Interpol op de hoogte gebracht, dat de vrienden van Wessels: Bart Huges, Johnny 'e Selkicker en Jasper Grootveld, de horegriester van de Kissekkie (zij die zich van het roken willen genezen door... te roken!) deel uit maakten van een bende Marihuana-rokers. Op verzoek van Interpol stelde de Belgische politie een onderzoek in. Maar de gerechtsdienaars vonden slechts tijlblaadjes en kamillebloempjes, waaruit men afleidde dat deze jonge snaken met hun « artistieke neigingen » de politie en het gerecht voor de aap hadden gekouwen. In « kunstkringen » lachte men stilletjes i. zijn vuist. Er is na dat zogenaamd mislukte politie-intermezzo te Dendermonde echter nog wat gebeurd, waarover maar zeer weinige mensen iets weten, tenzij dan te schaarse bezoekers die zich die avond (of liever die nacht) in een bepaalde drankgelegenheden bevonden, waar de Hollandse artiesten binnenkwamen. Bijzonderheden over deze niet zo onschuldige « kultureel-bedrijvigheid » vindt u op bladzijde 12 en 13.

DIT zijn de kunstminnaars die te Dendermonde ophef maakten: Kames Shafly, anlags ontolagen acteur van een Nederlands toneelgezelschap, is een van de meest voorname leden van de vereniging die zich te Amsterdam bezig houdt met maakt(dansen) op zogenaamd valse marihuana-vondjes (zie grote foto hierboven). Student Bart Huges (kleine foto midden) is de medische adviseur, die beweert dat roken van marihu zo « kamisch » werkt dat men het roken verliest. Hij studeert psychiatrie, woont in de Leidsedwarstraat, waar hij dagelijks tientallen van zijn volgelingen ontvancit. Onder hen bevond zich vroeger ook een studentin, die nu moeder is geworden van een kindje, waarvan Bart de vader is. Op 19 januari jl. kwam het ter wereld en Bart Huges liet het « Maria Juana » heten. Hij stuurde nevenstaand kaartje ter aankondiging van de blijde gebeurtenis.

Dit wisten wij reeds sedert een jaar

Ziehier de reportage die wij bestijns niet publiceerden omdat wij toen reeds twijfden aan deze eerder bedenkelijke humanitaire actie

K op bezoek

K -SEKTE

(d.i. bewuste nicotisten)

BIJ JASPER GROOTVELD LEIDER VAN DE

actie daartegen hardnekkiger dan ooit voor. Van de vernaar-de Nicolaas Kroese (betsaand restaurateur en amateurrijder tegen de kanker) kreeg hij de beschikking over een kleine, wat verwaarloosde timmermans-werkplaats in de Leidse-owarstraat, vlak bij het Leidse-plein. En daar nu worden elke avond, beneden van een maatschappelijk met sigarettenvandaan rookjeslijnen gehouden.

«Wij moeten zoveel roven, dat we er zelf volkomen van gaan waaien», zegt Jasper ons. Hij heeft zich geweldig toegesakt met een petje waaruit een pijp steekt, met verf om de mond, een oud hand en een haalbord van dit karton. Elke

«Circle Line» van de ondergrondse, wel hij met een honderd anderen een gehele dag rondrijden én, natuurlijk, roken tot de stukken eraf vliegen. «De passagiers op de perron van de Circle Line moeten denken dat de trein in brand staat, wanneer we op een der stations stoppen», announceert Jasper vrolijk. Rossa worden geliden in-gezamend om de versingde en-om hoeveelheid sigaretten (duur in Engeland) in te slaan. Er zijn zelfs twee stemmen die zeggen dat de sigarettenfabri- kanten die sigaretten wel gratis ter beschikking zullen stellen, omdat de actie van Jasper voor hen niets anders is dan een wijswaar wat vriend-moderns,

Het begon met zogenaamde kankerbestrijding

HOE wij lucht hebben beschreven van de Mo- rilla-club is eenou- dig. Toen wij vierden jaar het publiciteits- symbool Z en K koos Nieuws en Kuis signaleerde men ons uit Amsterdam, dat daar een beruchte K-sekte bestond. Voor de aardsheid veldmanse mede- werker in de Nederlandse hoof- stad een reportage aan deze jongelid. Wij hielden de zaak evenwel in beraad tot wij precies wisten waar deze zeer zin- derlijke jonge mensen heen wil- den. Nu de bom te Dendermonde afgevoerd is publiceren wij inte- graal de reportage die destijds werd verspreid. De lezer kan er uit afleiden hoe dit dubbelje- zeld heeft.

SEDEERT in Engeland en Nederland de laatste weken zeer des- kundige rapporten zijn verschenen over de verderfelijke in- vonden op de ge- scondheid van het lezer veel sigarettenrokers, heeft in Amsterdam een nieuwe «sekte» de kop op stoken. Het is de «K-TEMPEL» — een schuur bij het modernisten- en centrum Leddplein, dat het centrum vormt van deze

nieuwe beweging, die gericht is door een jongman die zich reeds tegen het verderfelijke roken keerde nog voordat van die alarmerende rapporten sprake was. Het is ex-glaszwa- ser Robert Jasper Grootveld, 29 jaar, die zich heeft opgeworpen tot de hoofd-tempelier van de «K-sekte». En dat mag ook wel, want van al die kettin- rokende modernisten is hij wel de enige, die... het misste rookt. Hij is een volledig aan de tabak verslaafde, en uit granschap verslaafde, en dat hij dag noch nacht het rokerij alleen kan laten, heeft Jasper al enige weken geleden de aandacht op zich gevestigd door overal in Amsterdam sigaretten-aanpak- kelingen te bekladden met grote «K's» en het levensgro- te woord: «Kankers».

Het bekladden van aanpak- kelingen beschadiging van een andermaats signendom) mag nu eenmaal niet, maar in een som- matie van de Amsterdamse rechtbank het kladden te sta- ken, ging hij toch ruigig voort. Gevoel was, dat Jasper 60 dagen werd gesteld in een gevangenis ten zoner sigaretten.

«Eenmaal weer vrij, nete hij vorige week het roken en zijn

avond komen honderden besa- niks, vooral meisjes zijn tempel bezoeken om daar:

a. krijtes te ontvangen waar- mee ze — verplicht — een kwartier lang de nog onge- schonden affiches moeten be- kladden;

b. sigaretten uit te delen aan Jasper en enkele van zijn eveneens kettinrokende as- sistenten;

c. een uur of langer achter elkaar en met gekke trek- ken zo snel en veel te roken, dat iedereen in dit laatste de rook bij voortdurende let- terlijk te vinden is.

Onder het genot van opwe- pende Afrikaanse muziek, ten gehore gebracht via een wal- dejarige gramofon, wordt dan het roken met nieuw gearrive- ren voortzet tot het midden- nachtelijk uur. Eten of drinken is er in die tijd niet bij, en de aanwezigheid van dan ook op- veranderlijk hoestend en kuedend en met storm brande- rige droge kelen om stoking- tvaal sur naar de aangrenzen- de café.

Tewijl de «nicotisten» elke avond braaf versaderen en vier tientallen guldens aan ergens de lucht inblazen, besint Jasper zich alweer op nieuwe propa- gandastruuts.

Hij heeft reeds afspraken met Engelse — collega-besta- re- maakt en aan deze dagen een beme- te gaan brengen aan Londen. Daar, in de bekende

maar toch zeer belangrijke re- clame.

Na Londen wij Jasper naar Berlijn, om daar zijn «kanker»- spruk op de «Mour» te gaan schilderen. «Ik zal te ook daar eens een sware pijp laten roken», heeft hij al beloofd.

Inmiddels hebben de Amster- damse autoriteiten al tabak van zijn actie. «Die bijeenkomsten in dat wrakke huisje zijn veel te gevaarlijk», werd gemeend.

En daarom is de oude werk- plaats afgevoerd geworden van gas en elektriciteit. Hundert niet, meent Jasper. Ik zet er wel wat kaarsen neer, dat is ge- makkelijk ook om wat vuur bij de hand te hebben om onze sigarettes aan te steken. En- tewijl zijn discipelen braaf be- zig zijn overall de brand in te steken, anuunt hij een nieuw kooptier, om eveneens een flink dip te inhaleeren. «Da- nu is mijn ontwenningkuur», zegt hij tot slot, «er moet zover worden geroekt, dat je het ge- waarsijk en verderfelijk ge- vinden, dat je het gewoon niet meer lust.»

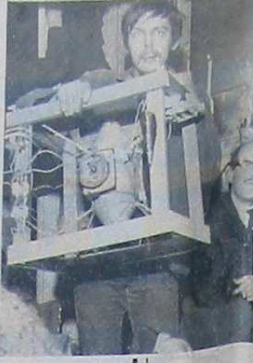
NU weten wij natuurlijk dat hij zulke een Jasper heeft gelaten. Maar het is vancol- sprekend de politi- niet ontstaan: dat de- evolute van K-sekte naar Mo- ku-ling duidelid wijst op de- mogelidheid dat de ondermaats van de narcotica zijn versake- naar deze bende doastoden- ronselers heeft afgevoerd. Vraag of laat moet zotels kwa- allopen!

K

EXCLUSIEF

Tekst :
W. VAN
STUYVENBERG

Foto's : AB PRUIS

en is van Jan van Doorn en is van Arnhem; hij heeft de bijnaam « Johnny the Selkloker » gekregen omdat hij volgens zijn « geloofsgenoten » zonder het gebruik van narcotica in trance kan komen en dan pure poëzie braken (links)

Fred Wessels (hiernaast) was de man om wie de jongste reis naar Dendermonde was begonnen. Er zou daar een expositie van zijn werk worden geopend. De politie arresterde op die openingsplechtigheden twintig leden van de Marihu-club. In Nederland hadden deze zichzelf verklikt bij de politie. Door bemiddeling van interpool greep men in maar verdovende middelen werden natuurlijk niet gevonden

"Marihuette" zo heet het spel van misverstanden dat een drama van verdwaasden verhuult achter een vreemd rookgordijn

- veel bloots
- onsamenhangende woorden
- gegil en gelach

Daniëlle Hessing, het toonaangevende meisje van de club, en schrijver Simon Vinkenoog, die ronduit bevestigt dat deze rebellerende wereld van jongeren hem als kunstenaar, in hoge mate interesseert (foto hierboven)

ziedaar de nieuwe
KUNST waarin sommige
mensen menen geen
kwaad te moeten zien

Wat Amsterdamse politie ervan denkt

BIJ politiemannen in de Amsterdamse hoofdstad heerst de stellige indruk, dat het « Marihuette-spel » wordt bedoeld om een echt gebruik van verdovende middelen als 'het ware in openheid te verbergen. Herhaaldelijk waarschuwden de deelnemers aan het Marihuette zelf de politie met de mededeling, dat her of der het groepje is te vinden, nu met verdovende middelen in het bezit. En bij elke inval — nog onlangs werd bij Simon Vinkenoog een huiszoeeking gedaan terwijl vele « Marihu-leden » aanwezig waren — blijkt dan, dat alles kamille en tijm de ingrediënten vormen. Er komt vanzelfsprekend een ogenblik, dat geen enkele politie-instansie meer wil reageren op de tellige mededeling, dat de Marihu-aanhangers nu eindelijk wel echte marihuana gebruiken. En tegen die tijd kan een ongestoord genot volgen van deze echte narcotica. Het « spelletje » kan door de aanhangers van de Marihu-club vanzelfsprekend maanden lang worden volgehouden; de politie richter zal op een gegeven ogenblik moeten ophouden met telkens

ZO

Wij publiceren deze geensvreemde foto's als bewijsmateriaal bij een reportage die zowel onze jeugd als de ouders op hun hoede moet stellen. Er bestaat in onze moderne maatschappij een te grote neiging naar losbandigheid, die naar de gevangenis leiden kan. Een verwittigd man is er twee waard!

WE lachen ons rot over de burgermans reacties op onze kunst. En we lachen nog meer wanneer het de volkenstaanders eindelijk duidelijk wordt, dat alles wat we doen voor hen eigenlijk heel onduidelijk is: want dat is het grote doel van het Marihuette: zoveel misverstanden op te wekken, alle zaken zodanig te misleiden, dat niemand meer weet waar men eigenlijk met ons aan toe is. Houden we van roken of zweven we het af...? En is onze Marihu gewone tijm en kamille, of toch, misschien, echte marihuana...?

ZIEHIER, in enkele woorden, de reactie uit een groepje « jongere » Amsterdammers, dat voortdurend wordt gevormd door een kern van hele en halve artiesten, met daarin wat semi-artistische miselopers, die het wat interessant vinden om mee te doen met de nieuwste trage in deze milieus: de zogeheten « happenings ».

Diese uit Amerika afkomstige naam wordt gegeven aan « voorbereide kunstmanifestaties », waarbij alles wat bij zo'n gelegenheid plaatsvindt, de naam kunst verwerft en onder het nootje « happening » als zodanig wordt aangevoerd (en worden ervaren. Voorbeeld van van een happening: een groepje een meisje, komt een afgelegen hangen twee, drie oude mannen. De nieuwkomers bestellen

vruchteloze huiszoekingen. Overigens worden aanhangers van het groepje het vuur aan de schenen gelegd. Wanneer er enige andere aanleiding is om niet te verhoren of eventueel te arresteren, wordt daarvan — indien mogelijk — onherroepelijk gebruik gemaakt. Nog onlangs is een van de vooraanstaande vrouwelijke leden rangehouden onder verdenking, medeplichtige te zijn geweest bij een inbraak.

een cola, gedragen zich heel kalm en rustig. Niets duidt op een « happening ». Maar dan, vlak voor de bejaarde heertjes, gaat een van de meisjes in snel tempo al haar kleding uit.

De mannetjes aan de tapkast, en de kastelen, zijn vanzelfsprekend vollagen verbijsterd, weten niet hoe ze moeten kijken en begrijpen er niets van wanneer het meisje rustig een slokje van haar glas neemt, zich vervolgens weer vlot aankleedt, waarna iedereen de conversatie voortzet.

De « happenings » is hier niet alleen het uitkleeden geweest, maar vooral de reactie van de burgermannetjes. Dat vinden deze knapen mooi, dat doet hen zich « rot » lachen; de schrik, de verbijstering, de verontwaardiging over iets, wat zij zelf nauwelijks meer de moeite waard vinden en in ieder geval niet zo erg belangrijk...

De leden, die zich in deze club bijzonder thuisvoelen zijn onder meer Ramzes Shaffy, acteur Jasper Grootveld, een ex-glazenwasser, die « geschiedenis » maakte in Amsterdam door enkele maanden geleden een « anti-rooktempel » op te richten in een onbewoonbaar verklaard huis.

Er werd niet anders gedaan dan... gerookt en het hoo maar brandde ten slotte bij een man de wat grotere « feesten » volkomen af.

Jasper, die zich altijd in de vreemdste gewaden plees te steken (en zich dan beschuldigt als een op oorlogspad zijnde Indiase) heeft als naaste vriend de voor medicus studerende

Robert Jasper Grootveld is een van de hoepriesters van deze antrook-cultus. Hij vindt het heerlijk zich op allerlei manieren met kerl en stukken vadders toe te laten en vervolgens zijn met steeds herhaalde uitroepen en wate krenen. Jasper heeft ook aantrekkelijke herhaalde uitroepen en wate krenen. Het blijkt dat tal van jonge meisjes dol zijn op dit soort milieu en het praktisch vinden om, ten koste van wat ook, om te gaan met de « artiesten » die zij hier kunnen vinden

De "artiesten" van over de Moerdijk zijn niet zo onschuldig als onze speurders dachten...

heeft Danielle Dendermonde op stelten gezet

De meisjes van de Marthu-club beschouwen het als een enorme grap om zich zo maar in een onbekend café plots te ontkleden. De reacties van de bezoekers zijn dan het kunstenaarsvoedsel waar de artiesten naar snakken. De hierbijgaande reeks foto's werden gemaakt ergens in de streek van Dendermonde waar de groep betandde na de incidentrijke opening

Bart Huges die op 19 januari vader werd van een meisje, dat hij — tekend voor dit milieuo — heet trots Maria Juana liet noemen. Waarom?

«Ach, was zijn reactie, de stemming in Nederland over marihuana (een verdovend middel, dat vermengd met gewone tabak kan worden gerookt) is nogal neratief. En daarin moet maar eens verandering worden gebracht.»

HET brengen van die verandering moet onder andere geschieden met het «Marihuette», een spel dat enigszins lijkt op de «happening». Echter, de happeningen zijn feitelijk «gewone belevissen», zonder enige dubbele bodem. Maar de Marihuettes zijn spelletjes, waarbij het er bovendien om gaat niet-ingeswiden volledig te misleiden over de «ware aard» van het spel.

Wat die «ware aard» is, willen de ingewiden zelf overigens niet onthullen — daargelaten natuurlijk de vraag, of zij dat zelf wel weten. Vast staat echter, dat Marihuette niet kan worden gespeeld zonder het gebruik van Marthu — en onder die naam weer wordt alles verstaan wat wel rookbaar is, maar wat geen marihuana is. Waarom die vreemde bepaling, en waarom een naam die zoveel lijkt op het verdovend narcotisch marihuana...?

«Ook dat is om de «aanderekenenden» te misleiden, zo wordt de verklaring van het spelletje. Die «aanderekenenden» bestaan onder meer ook uit politiemannen, belast met de bestrijding van de handel in verdovende middelen, die voortdurend in twijfel verkeren of Marihuette-spelers van feest met echt marihuana spreken of dat zij slechts de kamille en hijn meemenen af hun willede bleekommen. Niet onlangs, bij een bezoek in Dendermonde waar een politie van het «grootveld»

schilder Fred Wessels zou worden geopend, greep de politie in op het vermoeden, dat ingeluid van «Marihu» echte marihuana door de dames en heren was meegenomen. Ook nu echter bleken de aanwezige rookkruiden het zo min (sta met echte tabak als met het verdovende middel te maken te hebben...»

Zou één van de jonge snaken die zich aan dergelijke strafbare feiten overgeven thuis durven zeggen waaruit de "artistieke" bedrijvigheid bestaat?

Bij het gezelschap marihuette-spelers kan men doorgaans ook Simon Vinkenoog — jong Nederlands auteur — en Johnny van Doorn aantreffen: de laatste heet de romantische naam «Johnny the zelfkieske» zekeren. Hij is pas zeer onlangs door het groepje «outlet» en bracht consider van de «sing-

wijden» in extase toen bleek dat hij onder het gebruik van welk opwekkend of narcotisch middel dan ook, zichzelf «in trance» kon brengen. Alleen door het slaken van kreten in steeds sneller volgorde, en tevens door het huijend uitspreken van steeds dezelfde woorden bereikt hij — volgens de «ingewiden» — na korte tijd een stadium, waarin hij, zonder dat zelf te weten, «schillerende, moderne poëzie» uit.

Die uitsluitingen worden dan naarlijk genoteerd door een draaawwette jonge auteur, klaar-blijkelijk met het doel, een later, ten gerieve van het altijd te verbazen «burgerlijk» een nieuw ontluikend boekje te schrijven over de resultaten.

Huges officieel wordt aange-duid als een «antirookkur» — een overigens dus onschuldig spel — zien anderen er een primitieve uitspating in, een wat beschamende orgie van lieden, die zich zelf klaarblijkelijk op artistiek terrein zeer hoog schatten, die menzo onbegrepen punten te zijn van een maatschappij, waarvan zij zelf de burgerlijkheid en de gezapsghid verweten.

van Wessels' tentoonstelling, Danielle voerde in de drankgelegenheden een strip-lease uit en een van haar vriendinnen had er geen bezwaar tegen een bejaarde heer te doen dromen. Toen deze foto's gemaakt werden zag een der klanten het gewaar ervan in en verborg het aangezicht tussen de armen. Wij hebben ook zijn schiedel onkennelijk gemaakt opdat zelfs de eventuele erga van deze persoon zich geen kopsporen zou maken (foto links)

lijks besfeen, aldus de opinie van een psychiater. Wonderlijk genoeg: Huges zelf studeert psychiatrie en wil te eniger tijd een profschrijft schrijven over de mogelijkheid een psychiatrische behandeling te grondvesten op het toedienen van narcotica.

Terwijl over deze narcotica zeer zwaar gesprakt wordt in deze kringen (waarbij menigene hardnekkig blijft volhouden — compassie aan 'de maatschappij? — nummer echte narcotica te hebben gebruikt wordt met geen woord gerept over de erotische onderdelen van de «happening» die er overigens ook niet om liegen. Vanzelfsprekend is het het goed recht van deze jonge mannen en vrouwen, om zich alleen of, zoals meestal, tezamen en in vereniging uit en aan te kleden om verrolijns met wat verlatouages, stinkende walmende kamille, teer en andere ingrediënten een «feest» te bouwen. «Kabbale legde de gevestigde maatschappij», zo worden die activiteiten genoemd. En daarmee moeten wij dan maar vrede hebben. Laten we hopen dat ouders die hun kinderen naar parties laten gaan, toch steeds eerst zo string mogelijk nagaan wat er op die parties gebeurt. Het schandaal der Nederlandse «artiesten» te Dendermonde is het bewijs, dat wij werkelijk moreel zeer beoekelijke tijden beleven. Men kan de ouders werkelijk niet genoeg waarschuwen.

K

Redactie en Administratie:
Em Jacqueminaan 105-107
BRUSSEL 1
Korte Nieuwstraat 28
ANTWERPEN

Abonnementenprijsen
VOOR BELOIE:

3 maanden	50 F
6 maanden	100 F
1 jaar	200 F

Postcheekrekening nr. 8861

Adresslijstverlenen op aanvraag bij PRESS MEDIA
Em Jacqueminaan 105-107
BRUSSEL 1

Verantwoordelijke uitgever
K. Vander Mijnsbrugge
Bleemmoerd 3
St-Agatha-Berchem